

Újjászületett híd

16 az épülő új világban

Már ott feszül büszkén a Duna felett. A próbát is kiállotta. Apróbb ecsetvonások, takarítási munkák vannak még hátra és öt nap múlva, november 20-án, születésének 100 esztendő évfordulóján a Lánchíd újjászületik.

A százesztendő híd kicsit meghízott a demokráciában. Az úttest átmérője változatlan maradt, de pillérkapuja szélesebb, mert szélesebbek a járművek is mint régen. Aztán fényesebb az arca, büszkébb a tartása. A Magyar Népköztársaság címere díszíti és ez mindent megmagyaráz.

Tudjuk, százesztendővel ezelőtt nagyon szomorú körülmények között született a Híd. Széchenyi tízesztendeig állta a harcot a feudalizmus maradiságával és ostobaságával szemben, amíg végre keresztül erőszakolta tervét. Utána tíz esztendeig építették. Csak a pillérek építése hét esztendőt vett igénybe. Amikor végre 1849 november 20-án elkövetkezett az avatás napja, a Hídnak ijedten, szégyenkezve kellett körülnéznie. Petőfi akkor már elesett a szabadságharcban, Kossuth emigrációba vonult, az aradi Vértanúkat kivégezték. A haladás merész, nagyszerű alkotása körül az egész európai reakció újjongott gyalázatos győzelme felett. Sötét korszak volt és még sötétebb korszak jött ezután is. Fényes fiakkerek és aztán még fényesebb luxusautók mentek rajta át, de a Hídon vonult át a nyomorúság csapata is, az elnyomott, kizsákmányolt milliók tömege is...

Ilyen szomorú körülmények között töltötte napjait a Híd egészen 1945 január 18-ig, amikor százesztendő el-lenségei végeztek vele. Jelkép lehet a Lánchíd születésében, halálában és újjászületésében egyaránt. Természetes, hogy ami száz évvel ezelőtt csak húszesztendő vajúdás után kelhetett életre és amit a fasiszta barbárok a levegőbe röpítettek, azt az új magyar demokrácia mielőbb gondjaiba vette. A Magyar Kommunista Párt és Gerő Ernő miniszter kezdeményezésére 1947-ben indult meg a Lánchíd újjáépítése azzal a céllal, hogy születésének századik évfordulóján ismét átadhassák a forgalomnak. Az ország dolgozó népe óriási lelkesedéssel fogadta a tervet és az emberek milliói nemcsak pénzadományokkal járultak hozzá a Híd újjáépítéséhez, hanem önkéntes munkafelajánlások ezrei és az ötletek sokasága mutatta, hogy az újjáépítés az egész nép ügye lett. A Híd roncsosmunkái 1947/48-ban folyt le. 1948-ban kijavították a felrobbantott pesti hídfőt és a súlyosan megrongált mederpillérek tetejét. 1949-ben sor került a budai hídfő átépítésére és a vasszerkezet szerelésére. A régi láncoknak mintegy kétharmadát újra felhasználták, amivel közel kétezer tonna vasanyagot takarítottak meg. Felépítésénél számos újítást alkalmaztak, így a vasszerkezet szerelése is újszerű módon történt úgy, hogy a teljes alá-cölöpözés helyett csak 30—40 méterenként vertek le egy cölöpcsoportot. Ez is nagy megtakarítást eredményezett.

Az új híd teherbírása nagyobb a régi-nél. Mederpillére szélesebb és így két autóbusz egymás mellett kényelmesen elfér. Nagymértékben átalakult a Hídnak budai és pesti hídfője. A zavartalan, gyors közlekedés biztosítására körforgalmat vezettek be és a villamos Pesten már a hídfeljáró alatt szalad. A Híd újjáépítésének költsége kereken 44 millió forintot tett ki.